

Fra medlem af Folketinget Jens Hald Madsen, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 15. maj 1996 atter kan give møde i Tinget.

Søren Sørensens hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører herefter fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af Folketinget Aage Brusgaard (FP), Niels J. Langkilde (KF) og Ole Donner (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af pligt til brug af et bestemt firma til bortskaffelse af slam fra bundfældningstanke m.v. (Beslutningsforslag nr. B 133).

Skriftlig fremsættelse af forslag

Aage Brusgaard (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af pligt til brug af et bestemt firma til bortskaffelse af slam fra bundfældningstanke m.v. (Beslutningsforslag nr. B 133).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om Skovskolen.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 17/1 96. Første behandling 24/1 96. Betænkning 28/3 96. Anden behandling 9/4 96. Tillægsbetænkning 26/4 96).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Aage Brusgaard (FP):

For ca. 2 uger siden vedtog vi her i Folketinget, at folk med skovskoleuddannelser skulle hedde skovteknikere og skovarbedjere. Det er for øvrigt den titel, vi har haft her i Danmark i mange, mange år, og det var et ændringsforslag fra vores udmærkede miljøminister, som vi også tilslutter os. Så kom der som så mange andre gange en del protester – det gør der jo i sådan nogle sager. Så fik ministeren tilsyneladende kolde fødder og kommer så med et ændringsforslag, således at den uddannelse, der i dag hedder skovtekniker, nu skal til at hedde skov- og landskabsingeniør, for det hedder det vist i andre lande, hvor titlerne flyder meget.

Men dem, som vi almindelige mennesker træffer med denne uddannelse, er jo dem, vi kalder skovfogder. Vi møder dem på statens arealer. Vi møder dem på godserne, og vi møder dem i kommuner og amters skove. Og så møder vi dem også hos Hedeselskabet, alle vi, der har læplanter og -bælter, vi får besøg af sådan en én gang om året, og ham kalder vi en skovfoged. Nu skal vi til at kalde ham en skovingeniør. Det er fuldstændig misvisende over for denne uddannelse.

Det betyder, at når vi skal til at kalde disse mennesker for skov- og landskabsingeniører, så passer deres uddannelse ikke længere til deres titel. Og så skal vi minsandten til at lave titlen om, og det fremgår også af bemærkningerne til ændringsforslaget.

Jeg ved selvfølgelig godt, at ordet ingeniør på ingen måde er beskyttet. Da jeg er uddannet automekaniker, må jeg godt kalde mig cand. mek. ingeniør Aage Brusgaard – det er der ingen, der kan forhindre. Men jeg synes, vi skal værne lidt om de titler, vi har, sådan at vi ved, hvilke ansatte vi skal til at lønne.

Derfor må jeg sige, at Fremskridtspartiet stemmer imod ændringsforslaget. Vi er ret konservative på dette område. Vi mener, at den uddannelse skal hedde skovtekniker, som den har gjort det i mangfoldige år. Tilsyneladende er vi alene om at mene det herinde i salen, men altså ikke ude blandt befolkningen. Vi har et brev her fra Dansk Industri – det er jo ikke sådan en helt ligegyldig organisation – hvori de skriver: »Det er med tilfredshed, at Dansk Industri har læst betænkningen afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 28. marts. Heraf fremgår det, at Skovskolen fortsat uddanner skovteknikere.«

Det er altså en enig Dansk Industri. Og de begrundet det så med, at det passer lige til det uddannelsesforløb.

Jeg vil også lige citere halvanden linje fra Ingeniørforeningen i Danmark. Det er jo heller ikke en helt ligeegyldig forening, når det drejer sig om dette her. Ingeniør-Sammenslutningen skriver: »Ingeniørforeningen Danmark, IDR, har med glæde noteret, at udvalget i betænkning af 28. marts har fravalgt betegnelsen ingeniør.«

Folketinget er altså her ved at vedtage en ændring, som alle, der har med sagen at gøre, er modstandere af. Fremskridtspartiet fastholder derfor titlen skovtekniker; det er det, vi uddanner.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Hr. Brusgaard er meget bekymret over min fodvarme – siger, ministeren har kolde fødder og bruger andre udtryk, som jeg tager som tegn på en meget stor omsorg fra hr. Brusgaards side. Jeg vil dog til hans og Tingets beroligelse sige, at det, der sker nu, ikke er et nederlag for regeringen. Det, der sker på dette område, er tværtimod, at regeringens oprindelige lovforslag bliver gennemført.

Vi har i takt med udviklingen i den uddannelse, vi her taler om, taget konsekvensen og foreslået indført i Danmark den samme betegnelse, som gælder i alle andre lande, herunder ikke mindst de lande, for hvem skovbruget spiller en endnu større rolle, end det gør for Danmark. Da er titlen ingeniør den gængse, og vi synes også, vi i Danmark skulle tage konsekvensen heraf.

Vi mener, at med det, der lægges op til nu, og den uddannelse, vi har gennemført, da er skovingeniørerne teoretisk fuldt på højde med eksempelvis diplomingeniørerne, men for at sikre, at der ikke sker nogen fejl her, vil undervisningsministeren og jeg efter et par år vurdere uddannelsens teoretiske indhold.

Jeg mener altså ikke, at der er tale om et nederlag for regeringen, tværtimod er der tale om en sejr for den sunde fornuft. Vi er glade for, at de mange partier i Folketinget bortset fra Fremskridtspartiet har kunnet samle sig om at give den påskønnelse til en uddannelse, der er vital for det danske samfund, og som nu får en betegnelse, som er den internationalt anerkendte.

Så kan jeg til hr. Brusgaards beroligelse sige, at fordi man kalder uddannelsen noget andet, så ændrer det ikke på titlerne i skovvæsenet. Skov-

fogder vil stadig væk hedde skovfogder, så det ændres der ikke noget ved.

Endelig undrer det mig, at hr. Brusgaard lægger så stor vægt på, hvad Dansk Industri og Ingeniørforeningen mener i denne sag. Med al ære og respekt, det er jo altså ikke de to grupper, der har mest med dansk skovbrug at gøre. Skal vi nu ikke holde tingene adskilt med al ære og respekt.

Jeg synes, det er en god dag, ikke bare for skovingeniørerne, men også for det danske Folketing, at vi efter en lang og, synes jeg, spændende diskussion er landet på benene og gennemfører et fornuftigt forslag.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg synes godt, man kan tillade sig at sige, at ministeren har fået kolde fødder, når samme minister inden for 3 uger har ændret synspunkt 3 gange. Først kommer man med forslaget om, at det skal hedde ingeniør; det trækker man. Så kommer der et ændringsforslag om, at det skal være tekniker. 14 dage efter trækker man også det forslag og går så tilbage til ingeniør. Og det er alt sammen på grund af, at der har været lidt protester. Det er derfor, jeg siger, ministeren må have fået kolde fødder.

Endelig – og det vil jeg ikke gå i detaljer med her, fordi undervisningsministeren ikke er til stede, og så er det unfair – vil jeg da lige kort sige, at undervisningsministeren jo altså er enig i vores synspunkt. Det kom jo klart til kende ved et samråd. Han har så klogeligt, måske, undladt at være til stede her i salen i dag.

Så nævner ministeren, at uddannelsen passer til titlen. Derfor vil jeg godt lige læse op, hvad Dansk Industri – det er jo altså dem, der ligesom har ingeniøruddannede inden for deres område – skriver om det, og jeg citerer ordret 4 linjer:

»Efter Dansk Industri's opfattelse fremstår skovteknikeruddannelsen som en typisk god skole- og praktisk præget kort videregående uddannelse, KVU, med 2 år på skolen og 2 års praksis. Disse teknikere finder stadig bredere jobfelter, bl.a. i træindustrien. Ingeniørtitlen dækker derimod mindst en 3½ årig mellemlang, MVU, eller lang, LVU, videregående uddannelse.«

Det vil altså sige, at Dansk Industri, som jo har de fleste ingeniører ansat her i landet, er totalt uenige i, at man kan kalde en skovtekniker for ingeniør.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Ordet minister stammer fra latin og betyder tjener. Det er måske en gang imellem svært i praksis at se dækning for det begreb, men der er ingen tvivl om, at for en mindretalsregering er der et reelt indhold i betegnelsen. En minister er nødt til i lovgivningsspørgsmål at være tjener i forhold til et folketingsflertal.

Det, jeg har prøvet i al sagtomodighed, er at følge det til enhver tid værende flertal i udvalget, og nu er det udvalgsflertal omsider kommet til, at det oprindelige lovforslag fra regeringen var det rigtige forslag, og det er jeg selvfølgelig glad for. Men jeg kan jo ikke – selv om jeg er optaget af denne sag, ligesom hr. Brusgaard er det – gøre det til et kabinetsspørgsmål, om det skal hedde skovtekniker eller skovingeniør. Det kan jeg jo ikke.

Jeg ved godt, hr. Brusgaard hele tiden lurer efter det parlamentariske gennembrud for det borgerlige Danmark, men vi snød ham denne gang.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg ved godt, ministeren har været heroppe. Så er vi nødt til at sænke mikrofonen, ellers kan vi andre jo slet ikke kigge over.

Jeg skal nok lade være med at forlænge debatten yderligere, for jeg har trods alt gået i skole så længe, at jeg kan tælle på en betænkningssafgivelse, om der er flertal.

Men hr. Ivar Hansen spurgte lige, hvorfor dette interesserer os så meget. Jeg vil bare lige vise dette her. Det er de bilag, vi har fået om dette enkelte ord – om det skal hedde skovtekniker, eller det skal hedde skovingeniør. Så mange henvendelser har der været bare på det ene ord, og derfor har det faktisk stor betydning. Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 213: Forslag til lov om ændring af lov om affaldsdepoter. (Beslutning om afværgeforanstaltninger på affaldsdepoter hos amtsrådene).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 28/2 96. Første behandling 27/3 96. Betænkning 24/4 96. Anden behandling 30/4 96. Tillægsbetænkning 2/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 83 stemmer (S, V, SF, RV og CD) mod 28 (KF, FP, EL og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 158: Forslag til lov om almene boliger m.v.

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen). (Fremsat 18/1 96. Første behandling 25/1 96. Betænkning 25/4 96. Anden behandling 7/5 96. Tillægsbetænkning 7/5 96. 5 ændringsforslag af boligministeren (Ole Løvig Simonsen) 9/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen. Uden for tillægsbetænkningen var